

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

منوج بسنیات رئیس برنامه انکشافی ملل متحد در افغانستان

داکتر نیلاب مبارز ، دفتر سخنگوی یوناما

کابل، دوشنبه بیستم اکتوبر سال ۲۰۰۸

یوناما: به نام خدا و با عرض سلام صبح شما بخیر. من نیلاب مبارز عضو دفتر سخنگوی یوناما هستم. مهمان امروز ما آقای منوج بسنیات رئیس برنامه انکشافی موسسه ملل متحد در افغانستان در رابطه با فقر زدائی در افغانستان برای شما سخنانی چند ارائه خواهند داشت. اما قبل از آن مطالب از فعالیت های ملل متحد در کشور خدمت شما تقدیم میدارم.

کنفرانس جوانان در جلال آباد

قرار است که برنامه انکشافی ملل متحد و معینیت جوانان وزارت اطلاعات و فرهنگ کنفرانس یک روزه جوانان را به تاریخ 21 اکتوبر سال 2008 در شهر جلال آباد در ولایت ننگرهار دایر نمایند. در حدود 32 نماینده جوانان به نمایندگی از شورا های جوانان و نهاد های جامعه مدنی از ولایت های مختلف مشرقی به شمول لغمان، کنر و نورستان (چهار اشتراک کننده از هر ولایت) در این کنفرانس اشتراک خواهند کرد. هدف از این کنفرانس آشنا ساختن جوانان با برنامه مشترک ملی جوانان، تقویت هماهنگی میان نهاد های جامعه مدنی، شورا های جوانان و حکومت، و همچنان حمایت از ابتکارات و برنامه های جوانان برای محلات و تقویت سهمگیری جوانان در مسایل ملکی و سیاسی در حکومت های محلی، توانمند سازی جامعه مدنی و تساوی جنسیت و همچنان حمایت از جوانان برای مطرح کردن نکته نظرات شان و ارتباط دادن شان با حکومت مرکزی می باشد.

بازدید رسانه ها از شمالشرق افغانستان

میخواهیم به اطلاع شما برسانیم که دفتر یوناما مشترکا با دفتر سازمان غذائی جهان، پروگرام انکشافی ملل متحد، سازمان خوراکه و زراعت ملل متحد و دفتر مابین پاکی یک بازدید پنج روزه از ولایات شمالشرق، کندز، بغلان و تخار را که از بعد ازظهر امروز آغاز میشود سازماندهی مینماید. فرصت بازدید و فلمبرداری از پروژه های مختلف ملل متحد در شمالشرق فراهم خواهد گردید. درصورت علاقمند بودن به این بازدید، لطفاً بعد از همین کنفرانس مطبوعاتی با ما در تماس شوید.

رئیس برنامه انکشافی موسسه ملل متحد در افغانستان

صبح همه بخیر. خوشحالم که در حضور شما هستم. این اولین کنفرانس من به عنوان رئیس دفتری پروگرام انکشافی ملل متحد در افغانستان است و قصد دارم که بطور منظم در حضور شما همیشه حاضر شوم، تا در مورد فعالیت ها و پاسخ به پرسش های شما، اطلاعات تازه ارایه دهم. امروز می خواهم در مورد فقر با شما صحبت کنم. ما همه میدانیم که افغانستان از فقر شدید رنج می برد. در واقع، من باور دارم که امروز بزرگترین مشکل افغانستان فقر است. افغانستان با داشتن 42 درصد میزان فقر، یکی از فقیرترین کشور های دنیا می باشد. در ضمن 20 درصد دیگر فقر اندکی بالا تر از خط فقر زندگی می کنند و 70 درصد افغانها با عدم مسئولیت غذایی روبرو اند. 20 درصد خانواده های روستایی بصورت مزمن مسئولیت غذایی ندارند و 18 درصد دیگر نیز با کمبود فصلی غذایی روبرو اند. 20 تا 40 درصد افغانها در زمان های مختلف سال به سطوح مختلف کمک غذایی

نیاز دارند. در مناطق فاقد آبیاری درجه فقر بالا تر بوده و 65 درصد خانوار با عدم مصئونیت غذایی مواجه میباشند.

ترکیب یا آمیزش رشد قیمت مواد غذایی، رکود اقتصاد جهانی، اثرات تغییرات اقلیمی، حاکمیت ضعیف، و تشدید درگیری های نظامی تعداد بیشتر افغانها را به کشاندن به مرز فقر نومید کننده، تهدید می کند.

فرد فقیر به آب آشامیدنی پاک و بهداشت، تغذیه مناسب، سرپناه و دیگر ضرورت هایی که برای یک زندگی با وقار مهم و اساسی شمرده می شوند، دسترسی محدود دارد.

فقر در افغانستان به عوامل مختلف بشمول، کم سواد، مراقبت صحتی ضعیف، عدم مدیریت منابع طبیعی و ساختار های اجتماعی که گروه ها و اجتماعات خاص از آن زیان می بینند، وابسته است. فقر چاره ناپذیر نیست، اما بازتابی از نحوه توزیع منابع در اجتماعات می باشد.

افغانستان در یک چهار راه بسیار مهم قرار دارد و بسیار مسایل با شدت به رشد جدی اهداف مهم محو فقر که بخشی از ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان شمرده می شود ضرورت دارد.

بیکاری شدید، بخصوص در مناطق شهری و همچنان در میان دیگر گروه های آسیب پذیر هنوز هم یکی از بزرگترین موانع در برابر امنیت کامل بشری و انکشاف کشور میباشد.

برنامه انکشاف ملی در سطح محل یکی از برنامه های پروگرام انکشافی ملل متحد است که روی چالش ها در مناطق مشخص کشور که بصورت ویژه آسیب پذیر شناخته می شوند، تمرکز می کند.

از طریق ایجاد 306 شورای انکشافی ولسوالی در 34 ولایت کشور در تباری با وزارت احیاء و انکشاف دهات، ما تا حال در راستای فراهم نمودن مشوره کامل و سرگشاده را در سطح محل همراه با سهمگیری در پروسه انکشاف روستایی کار کرده و به کار خود ادامه خواهیم داد.

مشوره درست با مردم محل در این مرحله کلید موفقیت است. بناءً ما باید به سطح محل تمرکز کرده و این کار باید در تمام ولسوالی ها در سرتاسر کشور صورت بگیرد.

شورا های انکشاف ولسوالی برنامه های انکشافی ولسوالی خود را ترتیب نموده و در آن پروژه های دارای اولویت انکشاف روستایی خود را ذکر کرده اند.

من میخواهم که اندک در مورد چیزی به نام "مادل کندهار" نیز با شما صحبت کنم. این عبارت از مودلی است که ما در قسمت انکشاف به سطح محل از آن استفاده می کنیم و ما را در تطبیق پروژه های زیربنایی در مناطق کمک میکند که در گذشته برای کار های انکشافی خیلی نامطمین دانسته می شدند.

در حال حاضر این مادل بغیر از کندهار در ولایت های دیگر به شمول هلمند، ارزگان و ننگرهار نیز اجراء شده است.

شورا های انکشافی محل و شورا های انکشافی ولسوالی توانایی خود را از نقطه نظر تخنیکی در تطبیق موثر پروژه های ساده زیربنایی، به اضافه امتیاز دیگر یعنی فراهم نمودن فرصت های کاری روزمره برای مردم محل، ثابت کرده است.

از تجارت های کوچک و متوسط در ولایت بلخ، بامیان و هرات نیز حمایت صورت گرفته است. از طریق فراهم نمودن قرضه، برنامه های تجارتي و مشوره های تخنيكي با ايشان كمك صورت گرفت. قرار است كار های مشابه با تجارت ها كوچك و متوسط در ولايت كندهار، ننگرهار، بدخشان، غزني، پكتيا، كنر و نيمروز نيز اجراء گردد

برنامه انكشاف ملي به سطح محل كه مبتني بر نيازمندي های ذكر شده در پلان های انكشاف ولسوالي است، از سال 2006 تا حال در حدود 520 پروژه اعمار زيربنا های روستايي را تكميل كرده است. اين پروژه ها شامل سيستم های آبياري، سرک، مكتب، كلينك، مراكز تجمع مردم و ديوار های استنادی ميگردند. در حال حاضر 345 پروژه زير كار است و تقريباً 350 پروژه ديگر نيز سروي شده و آماده تطبيق می باشد. تعداد مجموعی مردم روستايي كه از اين پروژه های مستفيد ميگردند در حدود 2.5 ميليون انسان تخمين شده اند.

اين پروژه های تغير واقعي در زندگي افغان ها در سرتاسر کشور وجود می آورند. در اخير بايد گفت كه چالش های خيلي بزرگ پيش رو است و همه ی ما در مورد آنها آگاهی داریم. اما بياييد همه دست به دست هم بدهيم ما ميتوانيم كه افغانستان را از وضعيت فعلي آن كه چهارمين کشور فقير در دنيا محسوب ميگردد، بيرون سازيم. و به همين منظور ما بايد به سطح ولسوالي های به تمرکز و تلاش های خود ادامه بدهيم.

همچنان ميخواهم كه با استفاده از اين فرصت از حكومت و نمايندگي های ديگر ملل متحد بخواهم تا از فراخوان اخير برنامه انكشافي ملل متحد برای پاسخ گويي و مقابله با عدم امنيت غذايي حمايت مالی كنند. در حاليكه زمستان به سرعت فرا ميرسد، اين فراخوان تا هنوز وجوه مالی کافی مورد ضرورت خود را بدست نياورده است.

تشكر از توجه تان و فعلاً حاضر هستم كه به سوالات تان پاسخ ارايه كنم.

بخش سوالات و جوابات:

ايرين : من شنيدم كه شما گفتيد افغانستان چهارمين کشور فقير در جهان است. بر اساس گزارش ملي انكشاف بشري سال 2007، افغانستان پنجمين کشور فقير در جهان شمرده می شود. آيا طی يكسال افغانستان به مقام چهارم فقر در جهان نزول كرده؟

پروگرام انكشافي ملل متحد: در ارتباط به اينكه افغانستان در كدام رتبه فقر قرار دارد، تخمين های متفاوتی وجود دارند. بناً بايد در استفاده از اين مسئله بايد محتاط باشيم. اما فكر می كنم كه در ارتباط به کاهش فقر در اينجا وضعيت بسيار دشوار است. بناً تلاش ها مانند بررسي عرصه های ملي بر اساس برنامه انكشافي يك رويکرد اميدوار كننده و موضوعاتی را كه ثابت شده در اختيار ما قرار می دهد. فكر می كنم تأكیدی را كه من داشتم در ارتباط به اين بود كه چطور می توانيم از اين رويکرد ها كه در افغانستان به اثبات رسیده اند استفاده كنيم و اينكه افغانها خود را در برون برآمدن از اشكال شديد فقر هدايت می كنند.

افغانستان تایمز: شما گفتید که حدود 40 درصد مردم به حمایت غذایی عاجل نیاز دارند. آیا این افراد به حمایت بیرونی نیاز دارند؟ و با توجه به رسیدن زمستان، آیا می توانند این حمایت ها را در زمان مناسب دریافت کنند؟

پروگرام انکشافی ملل متحد: وضعیت در ارتباط به مصئونیت غذایی یک مشکل بسیار بزرگ است و من فکر می کنم که این مسایل در سطح ملی و بین المللی در حال مشخص شدن می باشند. پاسخ یا واکنش در حال جستجو می باشند و افغانستان هم زمستان بسیار سختی دارد که این خود مشکلات بیشتری را در برابر خانواده های که مصئونیت غذایی ندارند، ایجاد می کند.

بلی، زمستان در حال آمدن است و یک بخش عظیمی از مردم افغانستان با مشکلات مربوط به مصئونیت غذایی روبرو اند. در بحث هایی که با دولت افغانستان داشتیم، همیشه درخواست بسیج حمایت های ملی و بین المللی مطرح شده تا بتوانیم به نیاز مندی های لازم مواد خوراکی پاسخ دهیم. بنابراین این پروسه جریان دارد و به همین خاطر است که شما میدانید من هم در درخواست نیاز به حمایت بیشتر را ذکر نموده ام. اگر این نیاز های غذایی قبل از فرارسیدن زمستان رفع شوند، نمایندگی های ملل متحد و دیگران بدون شک از آن تقدیر می کنند.

ایرنا در ارتباط به مودل قندهار که به آن اشاره شد، تا چه حد با واقعیت های عینی محل مطابقت دارد، چونکه در افغانستان مشابهت هایی از لحاظ شرایط زنده گی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی وجود دارد. مثلاً، مردم قندهار بطور عموم غریب هستند و عین حالت در بدخشان نیز وجود دارد؟

برنامه انکشافی ملل متحد: در رابطه به مودل قندهار باید گفت که این مودل از لحاظ ارتقای ظرفیت شوراهای انکشافی محل سودمند است. برعلاوه، ما با مردم در دهات نیز کار مینمائیم. در دهات، هم نگرانی های امنیتی و هم انکشافی وجود دارد و اینکه مردم در آنجا چطور بسیج یا همکاری شوند تا پروژه های زیربنائی را تطبیق نمایند. فکر میکنم کاملاً واضح است که این پروسه سودمند بوده و مردم توانسته اند یک تعداد از پروژه های زیربنائی را بعهد بگیرند. اکنون آن روش بعنوان یک تجربه ای تلقی میگردد که ما نتوانسته ایم در هیچ یک از ساحات دیگر افغانستان آنرا مورد استفاده قرار دهیم. در سایر ساحات افغانستان روش های پایداری دیگری داریم که به موضوعات امنیتی و انکشافی ارتباط دارد. ما سعی مینمائیم تا روش ها را در سایر ساحات افغانستان، بخصوص در ساحاتی که مشابه به وضعیت قندهار است بکار ببریم و تجربه قندهار در سایر ساحات افغانستان نیز موثر است.

در این روش، وزارت احیا و انکشاف دهات رهبری کمکهای ارائه شده را بعهد داشته و همچنان ظرفیت شوراهای انکشافی ولسوالی ها را در تهیه پلانه که بیشتر ضرورت است و پاسخگوی نیازمندیهای مردم دهات است بلند میبرد. و همچنان این طریقه است که مردم دهات اداره تطبیق این پروژه ها را خود ایشان بدست میگیرند. این بیشتر متکی به مالکیت و رهبری محل است و همچنان بیشتر متکی به رهبری از سوی حکومت است.

ما بسیار خوشحال هستیم که این روش ها سودمند بوده و مامیخواهیم از تلاشهای وزارت احیا و انکشاف دهات حمایت و با شوراهای انکشافی ولسوالی ها و سایر ولسوالی های افغانستان جهت بلندبردن نتایج پایدار همکاری نمائیم. بر علاوه، این در مورد روش ایجاد اشتغال و تولید درآمد که بالای خانواده و اقتصاد خانواده گی و همچنان بالای اقتصاد مردم دهات تاثیر میگذارد نیز میباشد.

تلویزیون آریانا: چیز را که شما طرح نمودید پروگرام غذایی جهان آنرا در روز غذایی جهان نیز یاددهانی نمود، اما دولت افغانستان این را که مردم به اندازه ای که ملل متحد ادعا دارد در سطح فقر باشند، نمیپذیرد؟ نظر شما چه میباشد؟

پروگرام انکشافی ملل متحد: به نظر من در مورد ارقام تحلیل های مختلف وجود دارد. ولی باید تاکید صرفاً روی ارقام نباشد بلکه بالای اینکه افغانستان با مشکلات فقرزدایی مواجه میباشد، و با آمدن زمستان بسیاری مردم در این کشور با مشکل بی امنیتی غذایی نیز روبرو خواهند بود. امیدوار هستم که بتوانیم بالای مشکل فقر و اینکه فقر چگونه در این کشور از بین میرود تمرکز نمائیم زیرا که این موضوع با تامین امنیت، تقویت نیرو های امنیتی، چگونگی از میان برداشتن فقر، چگونگی مقابله مردم با مشکلات معیشتی، و اینکه آنها چگونه خود را در تمام این پروسه انکشافی سهیم میشمارند پیوند دارد. ما در قسمت رسیده گی به این اولویت ها در موضع مشترک با دولت افغانستان قرار داریم. ما همه میدانیم که فقر باید مشترکاً با سایر اولویت ها رسیده گی صورت گیرد. در مورد دیگر اولویت های که ما چگونه با دولت افغانستان مشترکاً کار میکنیم، این است که ما تحت رهبری دولت افغانستان فعالیت مینمائیم. و منابع را در اختیار مردم قرار میدهم که آنها بتوانند فرصت های کاری پیدا نمایند و عاید بدست بی آورند تا تغییر را در اقتصاد خانه و اقتصاد قراء و ولسوالی های شان شاهد باشند. و از لحاظ مسایل اولویت دهی تفاوت در فعالیت های پروگرام انکشافی ملل متحد و پروگرام غذایی جهانی وجود ندارد.

تلویزیون طلوع: در ارتباط به تقاضای تان از حکومت و سایر سازمانهای بین المللی که درخواست کمک نموده اید، چقدر بودجه را شما درخواست نموده اید و در حالیکه شما چندین بار از دولت برابر تقاضای کمک نمودید آیا این به آن معنی است که شما توسط حکومت افغانستان حمایت نشده اید که و یا اینکه دولت نتوانسته این کمکها را برای شما فراهم نماید؟

پروگرام انکشافی ملل متحد: موضوع عدم امنیت غذایی خیلی مشهور است و از مراجع کمک کننده درخواست کمک صورت گرفته است. از گزارشاتی که در دست دارم، نیاز به کمک بیشتر نسبت به چیزیکه که قبلاً صورت گرفته وجود دارد. حکومت افغانستان در این راستا کاملاً متعهد است، بناً فکر نمیکنم کدام سوالی در ارتباط به حکومت افغانستان وجود داشته باشد. فکر میکنم کمک بیشتر ضرورت خواهد بود تا نیازمندیها تامین گردد. از لحاظ بودجه، فعلاً معلومات در دست ندارم و اگر خواسته باشید بعداً برایتان معلومات ارائه خواهم کرد.

یوناما: می‌خواهم یک چیز را خاطر نشان نمایم اینکه درخواست کمک مشترکاً از سوی حکومت و ملل متحد به خاطر کمک غذائی صورت گرفت. ما به این باور هستیم که وعده کمک تاکنون کافی عملی نگردیده و هنوز هم نیاز به کمک وجود دارد. بودجه خواسته شده در آن فراخوان مبلغ 404 میلیون دالر امریکائی است.

تلویزیون سبا: با توجه به مشکلات که افغانستان به آن مواجه است، مانند فقر، بیکاری و بی امنیتی، نگرانی های در مورد وضعیت مردم در زمستان آینده مطرح می شود، آیا شما فکر نمی کنید که ممکن یک بحران انسانی بوجود بیاید؟

برنامه انکشافی ملل متحد: من فکر می کنم که فراخوان و تمام کوشش های انجام شده برای این بوده است که مشکلات را که قرار است ما به آن مواجه شویم به حد اقل برسانیم. در جواب به سوال شما و با عرض اینکه ما باید در مورد این تلاش ها خوشبین باشیم باید گفت که تمام موسسات مانند حکومت و جامعه جهانی تلاش دارند که شرایط بد و قلت مواد غذایی را در جریان زمستان بهتر تنظیم نمایند و امیدوار هستیم که جامعه جهانی و حکومت افغانستان قادر به رسیدگی به این مشکلات خواهند بود. و من مطمئن هستم که نتایج این همه تلاش ها مثبت خواهد بود. در پاسخ به مسئله فقر و بیکاری که شما مطرح کردید، همه ی ما، به شمول برنامه انکشافی ملل متحد، متعهد هستیم و تمام تلاش های خود را از طریق پروژه های مختلف، به شمول پروژه های انکشافی به سطح محل، حتی در جریان زمستان و شرایط دشوار، به خرچ می‌دهیم تا از طریق ارتقای ظرفیت ها و همچنان مطمئن شدن از اینکه مردم به منابع حتی در شرایط دشوار دسترسی دارند، به فراهم نمودن کمک ادامه می‌دهیم تا بدینوسیله مردم قادر به برنامه ریزی و تنظیم برنامه انکشافی خود باشند. مودل که در قسمت برنامه های انکشافی به سطح محل ما در مورد آن صحبت می‌کردیم و همچنان این همان مودل است که ما در پروژه ها و برنامه های دیگر استفاده می کنیم، باید توانایی حل بعضی از این مسائل حساس و حیاتی را داشته باشد. البته این شاید قادر نباشد که به تمام مسائل رسیدگی کند، اما باید تلاش ها ادامه پیدا کند تا ما بتوانیم بر مشکلات فائق بیائیم.

زینهوا: خوشحال خواهم بود که در مورد اینکه چقدر نفوس افغانستان زیر خط فقر زندگی می کنند برای ما معلومات بدهید و همچنان برنامه انکشافی ملل متحد این را چگونه با سال قبل در افغانستان مقایسه می کند؟

برنامه انکشافی ملل متحد: در رابطه به ارقام دقیق، ما میدانیم که حدود 42 فیصد نفوس افغانستان با مشکلات که به فقر ارتباط می‌گیرد، مواجه هستند. اگر از منظر امنیت غذایی به مسئله نگاه کنیم، رقم تخمینی که وجود دارد در حدود 5 میلیون انسان می باشد که در این کشور به مشکل عدم امنیت غذایی مواجه اند. امیدوار هستیم در قسمت مسئله فقر و عدم امنیت غذایی به شما روشنی داده باشد. امیدوار هستم که شما نیز به این مسئله واقف اید که تاکید اساسی در این رابطه این است که باید فقر را به حد اقل آن کاهش داد و ترقی بیشتر به مردم افغانستان، خصوصاً در مناطق روستایی و شهری نزدیک به مناطق دور افتاده و مناطق دیگر بوجود آورد و این مسئله بالطبع کلید ارتباط با اوضاع مختلف امنیتی در افغانستان است.

یوناما: می‌خواهیم اضافه کنیم که 20% افغان‌ها همیشه به مشکلات عدم امنیت مواد غذایی مواجه‌اند، و در حدود 18 فیصد شان به کمبود موسمی مواد غذایی دچار می‌شوند که این تقریباً 40% تمام نفوس را تشکیل می‌دهد که البته صحبت از رقم 20 میلیون نفر نیست که می‌خواهیم توجه شما را به این مطلب جلب نماییم. می‌توانیم بگوئیم که 5 میلیون افغان در این کشور همیشه نیاز به کمک‌های مواد غذایی دارند و برنامه غذایی جهان و نمایندگی‌های دیگر ملل متحد تلاش می‌کنند تا به اینها کمک صورت بگیرد. از شما خواهش می‌کنم که حین استفاده از آمار و ارقام از احتیاط لازم کار بگیرید. این خیلی حساس است.

صدای امریکا: امروز صبح ما اطلاع بدست آوردیم که یک زن خارجی در شهر کابل به قتل رسیده است. موقف یوناما در این راستا چی می‌باشد؟

یوناما: ما راپور حاصله در مورد یک خانم خارجی که شاید امروز به ضرب گلوله در کابل از پا در آمده باشد است گرفتیم، ولی تا حال معلومات بیشتر در این مورد در دسترس ما قرار نگرفته است.

تلویزیون شمشاد: این واقعیت که 42 درصد افغانها زیر خط فقر زندگی می‌کنند، کی تمام می‌شود و دیگر چه باید کرد تا این افراد فقیر نباشند؟

پروگرام انکشافی ملل متحد: سوال خوبی بود. فکر می‌کنم قصد ما باید این باشد که چطور می‌توانیم فقر را از 40 درصد را به سرعت هرچه بیشتر کاهش دهیم. حالا اگر به فرصت‌های موجود که با هدف برداشتن گام‌های سریع برای کاهش فقر وجود دارد بنگیریم، می‌توانیم بعضی از تجربیات افغانستان را در دیگر جاها بکار ببریم.

از سال 2003 تا 2007 میزان رشد افغانستان بسیار بالا بود و این هم به علت اقدامات انجام شده انکشاف اقتصادی و بازسازی صورت گرفت. اشتغال هم رو به افزایش بود، اما این رشد در سال 2007 و در اوایل 2008 اندکی سقوط کرد. تجربیاتی را که در پروژه‌های انکشافی مستقر در محل داشتیم، همراه با دیگر پروژه‌های مشابه به نظر من می‌توانند گام‌های لازم برای کاهش فقر را سرعت ببخشند و مردم نیز آماده‌اند تا تلاش‌های خود را تنظیم کنند. من دقیقاً نمی‌توانم بگویم که در چند سال می‌توانیم به کاهش فقر دست یابیم، اما می‌توانم بگویم که ابتکارهای روی دست گرفته شده همراه با تجربیات سال‌های گذشته و تجربیات جمع‌آوری شده توسط دولت افغانستان بدون شک می‌تواند فقر را در افغانستان کاهش دهد. با آن سرعتی که کاهش فقر را می‌تواند بدست آورد در واقع چیزیست که ما باید مطمئن شویم که منابع در اختیار مردم قرار می‌گیرد.

افغانستان یک ستراتیژی بسیار امیدوارکننده بنام ستراتیژی انکشاف ملی دارد. اهداف این ستراتیژی بصورت واضح ترتیب شده و اگر به اهداف انکشافی هزارم بنگرید، می‌بینید که هدف آن کاهش فقر حد اقل 3 درصد در سال می‌باشد و اگر به این هدف دست بیابیم، در آنصورت مطابق با پلان‌های ما خواهد بود. در ضمن می‌خواستم بگویم که اگر بتوانیم منابعی را که قبلاً به مردم تعهد شده برسانیم، و یا به ساکنین روستاها و روستاهای نزدیک مرکز یا مناطق بررسی شده که شما هم بر برنامه ریزی‌ها در سطح محلی و مدیریت منابع در آنجاها تأکید داشتید، توجه نماییم، در آنصورت کاهش فقر سرعت می‌یابد.

رادیو تلویزیون افغانستان: آیا شما کدام سروی عمومی را نیز اجراء کرده اید که از طریق آن ولایت های دارای اولویت را مشخص کرده باشید که بر اساس آن به مشکلات شان رسیدگی صورت بگیرد، اگر بلی در کدام ولایت ها؟

برنامه انکشافی ملل متحد: در اینجا برای شما در مورد برنامه انکشافی به سطح محل و برنامه های دیگر برنامه انکشافی ملل متحد یک مثال میدهم. ما در اکثر ولسوالی های افغانستان فعالیت داریم. پروژه انکشاف به سطح محل در 34 ولایت افغانستان فعالیت دارد. در حالیکه ما در تمام ولایت ها حضور داریم، ولی ما در مطابقت با ظرفیت مقامات محلی و مردم و مجتمعات و منابع تخصیص داده شده فعالیت می کنیم که این طبعاً در نقاط مختلف کشور متفاوت است. در قسمت تخصیص منابع باید گفت که منابع منحیث بخش از یک پروژه تخصیص داده می شود، اما براساس پروژه های تشخیص شده در ولسوالی های مختلف توزیع میگردد. من فکر می کنم مسئله مهم فعال بودن و کار کردن در تمام ولایت ها است، اما در عین حال کار کردن با در نظر داشت ظرفیت های موجود در مناطق مختلف برای استفاده از منابع نیز مهم است. چیزی که ما میخواهیم انجام بدهیم این است که باید این گونه تلاش ها و فعالیت ها را سرعت داد تا منابع هر چی بیشتر به مناطق که نیازمندی مبرم دارند، برسد. این کار است که ما در سال ها و ماه های آینده برای آن برنامه ریزی می کنیم.

تشکر از شما